

rigtigt og retfærdigt at træffe den Bestemmelse, at Kjøbenhavn og de større Købstæder skulle undtages fra at være inde under denne Lov. Det vilde være ganske behageligt for de Medlemmer, der tilhøre den Indre Mission, ganske behageligt og fornøjeligt, om de kunne faa saadanne behagelige og fredelige Græsgange og være fri for al den Strid og Kamp, som det vil føre med sig at skulle argumentere ud fra deres Synspunkter over for Socialdemokraternes stærke Hævde af, at Kristendom er det, først og fremmest at søge at indføre de Grundsætninger, hvorpaa Kristendommen hviler, ud i Livet.

Den Opfattelse, der blev gjort gældende af den teologiske Professor, og som syntes at vinde Bifald, vil antagelig ikke vinde Tilslutning her i Tinget. Skulde der gøres nogen Undtagelse — jeg er ikke stemt derfor — men hvis man skulde mene, det vilde være rimeligt at gøre en Undtagelse, kunde jeg godt tænke mig, at der blev gjort en enkelt Undtagelse. Det vil være en Del af de ærede Medlemmer bekendt, at derovre i Jylland, for nogen Tid siden indtraf en Begivenhed, som afslørede en vis Umoralighed vedrørende Opfattelsen af de rent sædelige Forhold. Der var en Præst i Sabro-Faarup, som i det Blad, jeg har den Ære at være med til at redigere, blev sigtet for at have drevet Uterlighed mod fire Smaapiger, tilhørende Fattigfolk. Dagen efter lod Biskoppen, over Aarhus Stift vedkommende Præst tilkalde, spurgte ham, om det var sandt, at han havde øvet Uterlighed over for Børnene, og Præsten tilstod, om han end kom med nogle Undskyldninger for sin Adfærd. Biskoppen lod ham øjeblikkelig suspendere. Men hvad sker! Nogle faa Dage efter meddele de Blade, som staa de vedkommende Landboere i den paagældende Menighed nær, at der iværksattes en Adresse, som skulde stiles til Kultusministeriet, og i hvilken man anmodede Ministeriet om, at den paagældende Præst, som var bleven suspenderet paa Grund af Uterlighed over for Pigebørn, maatte blive genindsat i sit Embede. Kort derefter meddelte de samme Blade, at denne Adresse havde faaet Underskrift fra 93 pCt. af samtlige Sognets Beboere. Jeg siger, at her kunde der maaske være Tale om, hvis man skulde træffe Undtagelser, at gøre en Undtagelse for Sabro-Faarup Menighed. Det forekommer ikke mig, at denne Menighed i hvert Fald i Øjeblikket er vel egnet til at vælge Menighedsraad, eller vil forstaa sig paa at vælge en Mand, der var egnet til at være Præst.

Det er ikke helt ualmindeligt, at vi inde i Aarhus, og jeg antager det samme er Tilfældet i andre større Byer, hvor Venstre og Socialdemokratiet staa for Styret, faa gamle Folk til vor By, hvor de begære at faa Alderdomsunderstøttelse. De komme som oftest fra Kommuner, hvor de saakaldte hellige danne en Majoritet i Menigheden, men hvor de Understøttelser, der blive budt dem i de paagældende Sogne, ere saa latterlig smaa og saa ganske uanstændige, at disse Folk, hvis der overhovedet skal være Tale om, at de skulde kunne løve af Understøttelsen, have set sig nødsagede til at vandre bort fra den levende Menighed og tage ind til de Byer, hvor der ikke findes en saadan, for at opnaa en anstændig Forsørgelse paa de gamle Dage. Jeg ved ikke, om der ikke skulde være Meningsfæller uden for mit Parti af den Anskuelse, at dette at føre Kristendommens Grundsætninger vedrørende de syge, Børnene og de gamle ud i Livet er god Kristendom, og at de Mennesker, der særlig lægge Vægt paa den Side af Kristendommen, de kristelige Kærligheds- og Retfærdighedsgerninger, i hvert Fald ikke fortjene at stødes ud af Folkekirken, og at blive regnede uden for den saakaldte levende Menighed.

Det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen), der forleden Dag havde Ordet, benyttede i sin Replik til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds Lejligheden til at udtale, at der ikke alene for nærværende Tid var Folk, som i Trossager delte Anskuelser med dem, der havde levet for 350 Aar siden, men at der i vore Dage ogsaa fandtes Folk, som delte Tro og Meninger med de Mennesker, der havde levet for 18 Aarhundreder siden. Der er her en meget betydelig Forskel, og jeg bilder mig t. Eks. ind, at jeg i mange Henseender deler Mening og Tro med den Menighed, der levede for 18 Aarhundreder siden. Men det kan i hvert Fald for mit Vedkommende, synes jeg, være Tvivl underkastet, hvorvidt det ærede Medlem for Stubbekøbing, hvis han havde levet for 18 Hundrede Aar siden, vilde have hørt til den saakaldte kristne Menighed eller til de Folk, som gik under Begrebet Fari-sæere og skriftkloge. Jeg antager nemlig, at Livet, som det formede sig for 18 Aarhundreder siden, i kristelig Henseende var i høj Grad afvigende fra de Former, under hvilke Kristendommen ytrer sig nu, og i den Henseende staa jeg ikke ene med min Mening og Opfattelse. Jeg gør gældende, og der er overordentlig mange